

[Aksel Larsen.]

debat om sådanne skattelovsforslag fra forskellige partier, som går ind for skatteforliget og vil stemme for disse skatteforslag, får at vide, at de havde gerne set disse indirekte skatter lettet, men de vil alligevel stemme for deres opretholdelse i fuldt omfang. Det gode, jeg gerne vil, det gør jeg ikke, og det onde, jeg ikke vil, det gør jeg! sådan lyder et vist gammelt kristeligt ord. Det forekommer mig, at det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre handler efter denne noget triste læresætning.

Det er en bekendt sag, at kommunisterne og retsforbundet er modstandere af denne høje indirekte beskatning. Jeg har ikke foretaget en hurtig matematisk udregning af, hvor mange vi er her i salen, og hvor mange der er i de forskellige partier, men kan dog sige mig selv, at hvis de tre nævnte partier plus retsforbundet og kommunisterne gik ind for en lettelse af de indirekte skatter, så var der her i tinget stort flertal for en nedsættelse af disse skatter, så kunne den gennemføres, men det, der forhindrer en nedsættelse af de indirekte skatter i denne omgang, er, at venstre, konservative og radikale bekendtgør deres kærlighed til ophævelse af en række indirekte skatter, i særdeleshed chokoladeskatten, og derpå udtrykker deres kærlighed i praksis ved at stemme for denne beskatnings opretholdelse. Jeg synes ikke godt, vi kan komme længere ud i det, menigmand her i landet vil betragte som karikatur, og jeg synes derfor, at ordførerne og repræsentanterne for de tre partier for deres egne partiers værdigheds skyld kunne have sparet tinget for deres del af debatten her i dag.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at når vi stemte for de to små ændringsforslag, der var stillet af retsforbundet, så var det ikke, fordi vi mener, at de betyder så forfærdelig meget, men fordi vi er villige til at understøtte ethvert forsøg på at få den trykkende indirekte beskatning her i landet lettet.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at hans argumentation virker i hvert fald ikke på mig. Han siger, at man kan ikke på samme tid gennemføre en lettelse af den direkte beskatning, gennemføre en lettelse af den indirekte beskatning og så lægge store mid-

ler hen til opsparing på en særlig konto i nationalbanken. Een af disse ting må man lade være med, og det, det ærede medlem mener man må lade være med, er altså at lette de indirekte skatter. Nu ligger det jo sådan, at der står ikke skrevet i nogen naturlov og heller ikke i grundloven, at man skal opspare 120 mill. kr. om året og lægge dem hen i nationalbanken, så det kunne man lade være med at slutte forlig om. Så havde man haft de 120 mill. kr. til rådighed til yderligere skattelettelser, hvis man altså stiller sig på det standpunkt, at man skal holde sig indenfor de af de høje udvalgsberettigede partier afstukne grænser.

Dernæst kommer, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) glemte at tage endnu en faktor med i sine beregninger: statens udgiftsside. Hvis man sparede på visse udgifter, så kunne det godt være, at der derved blev råd til en nedsættelse af vore indirekte skatter og måske oven i købet alligevel noget at henlægge til folkepensionering, eller hvad ved jeg. I så henseende henviser jeg til det udmærkede spareobjekt, vi har i de militære udgifter, men det kommer vi iøvrigt nok til at diskutere i morgen.

Aage Fogh: Efter det ærede medlem hr. Aksel Larsens retsbelæring finder jeg det påkrævet at gøre opmærksom på, at under udvalgsbehandlingen fastholdt det radikale venstre længst muligt nedsættelsen af chokoladeskatten. Først på det tidspunkt, da det var åbenbart, at venstre og konservative havde solgt nedsættelsen til finansministeren, og det derfor ikke længere tjente noget formål for det radikale venstre at opretholde den, opgav vi den, og så fik vi indført den bestemmelse om bindingen af 120 mill. kr., og på det grundlag sluttedes forliget for vort vedkommende. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Der skal heller ikke være nogen tvivl om, at i det fremtidige arbejde, der vil jeg i hvert fald som ordfører for mit parti, hvis jeg bliver placeret i de udvalg, der skal arbejde med disse ting, arbejde videre for at få lettet chokoladeafgiften, fordi jeg anser det for givet, at det efter de mange oplysninger, vi har fået, havde været rimeligt og rigtigt at lade den falde allerede i dag, men det blev hindret af det forlig, der blev sluttet